

* ג'ג'ה' * סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

ו א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב עז את-אהרן
 ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח
 כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: פקיד ית אהרן וית בנוהי למימר.
 דא אוריתא דעלתא. היא עלתא. דמתוקדא על מדבחא כל ליליא עד צפרא. ואישתא
 דמדבחא תהי יקדא ביה; ג ולבש הפהן מדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו
 והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל
 המזבח: וילבש כהנא לבושין דבוץ. ומכנסיין דבוץ ילבש על בשריה. ויפריש ית דשנא.
 דתיכול אישתא. ית עלתא על מדבחא. וישויניה. בסטר מדבחא; ד ופשט את-בגדיו
 ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מחויין למחנה אל-מקום
 טהור: וישלח ית לבושהי. וילבש לבושין אחרנין. ויפיק ית דשנא למברא למשריתא. לאתר
 דכי; ה והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הפהן עצים
 בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: ואישתא
 על מדבחא תהי יקדא ביה לא תטפי. ובער עלה כהנא. אעין בצפר בצפר. ויסדר עלה עלתא.
 ויסיק עלה תרבי נכסת קודשין; ו אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה:
 אישתא. תדירא. תהי יקדא על מדבחא לא תטפי; ס * (ב) ז וזאת תורת המנחה
 הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה אל-פני המזבח: ודא אוריתא דמנחתא.
 דיקרבון יתה בני אהרן קדם יי. לקדם מדבחא; ח והרים מפנו בקמצו מסלת
 המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר על-המנחה והקטיר המזבח
 ריח ניחח אזפרתה ליהוה: ויפריש מניה בקמציה. מסלתא דמנחתא וממשחה. וית כל
 לבונתא. דעל מנחתא. ויסיק למדבחא. לאתקבלא ברעוא. אדכרתה קדם יי; ט והנותרת
 מפנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד
 יאכלוה: ודישתאר מנה. ייכלון אהרן ובנוהי. פטיר תתאכיל באתר קדיש. בדרת משפן זמנא
 ייכלונה; י לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא
 כחטאת וכאשם: לא תתאפי חמיע. חולקהון. יהבית יתה מקרבני. קודש קודשין היא.
 כחטאת וכאשמה; יא כל-זכר בבני אהרן יאכלנה חק-עולם לדרתיכם
 מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש: כל דכורא. בבני אהרן ייכלנה. קים עלם
 לדריוון. מקורבניא דיין. כל. דיקרב בהון יתקדש; פ *

בַּבְּסַת"י (ג) (שני) יב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עם מֹשֶׁה לְמִימַר;
יג זֶה קָרְבַּן אֱהָרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיֹרֶת
הָאִפָּה סֹלֶת מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: דִּין. קוֹרְבָּנָא
דְּאֱהָרֹן וְדַבְנוּהִי דִיקְרָבוֹן קָדָם יי. בַּיּוֹמָא דִּירְבוֹן יְתִיָּה. חַד מִן עֲשָׂרָא בְּתֵלֶת סְאִין סֹלֶתָא. מִנְחָתָא
תְּדִירָא. פְּלִגּוּתָהּ בְּצִפְרָא. וּפְלִגּוּתָהּ בְּרִמְשָׂא; יד עַל-מִחְבַּת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבַּכַּת
תְּבִיאָנָה תְּפִינִי מִנְחָת פְּתִים תִּקְרִיב רִיח־נִיחַח לַיהוָה: עַל מִסְרִיתָא. בְּמִשְׁחָ.
תַּתְעִבִיד רְבִיכָא תִּיתִינָה. תּוֹפִינִי מִנְחָת בְּצוּעִין. תִּקְרִיב לְאֹתְקַבְּלָא בְּרַעוּא קָדָם יי; טו וְהִכֵּהֶן
הַמִּשִּׁיחַ תַּחֲתֵיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק-עוֹלָם לַיהוָה כֹּלִיל תִּקְטָר: וְכִהְנָא
דִּיתְרַבָּא תַּחֲתוֹהִי. מִבְּנוֹהִי יַעֲבִיד יְתָה. קָיִם עָלִם. קָדָם יי גְּמִיר תַּתְסַק; טז וְכֹל-מִנְחָת כִּהֵן
כֹּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: וְכֹל מִנְחָתָא דְכִהְנָא. גְּמִיר תְּהִי לֹא תִתְאַכִּיל; פ (ד) יז וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עם מֹשֶׁה לְמִימַר; יח דַּבֵּר אֶל-אֱהָרֹן וְאֶל-בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחֹט הָעֹלָה תִשְׁחֹט
הַחֲטָאֹת לְפָנַי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא: מְלִיל עם אֱהָרֹן וְעַם בְּנוֹהִי לְמִימַר. דָּא
אוּרִיתָא דְחֲטָאֹתָא. בְּאֹתְרָא. דְּתַתְנַכִּים עֲלֵתָא. תַּתְנַכִּים חֲטָאֹתָא קָדָם יי. קוֹדֶשׁ קוֹדְשִׁין הִיא;
יט הִכֵּהֶן הַמִּחֲטָאֹת אֹתָהּ יֹאכְלָנָה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד:
כִּהְנָא. דְּמַכְפֵּר בְּדַמָּה יִכְלָנָה. בְּאֹתֵר קֹדֶשׁ תִּתְאַכִּיל. בְּדַרְת מִשְׁכַּן זְמָנָא; כ כֹּל אֲשֶׁר-יִגַּע
בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדַּמָּה עַל-הַפֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִכַּבֵּס
בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ: כֹּל. דִּיקְרַב בַּבְּשָׂרָה יִתְקַדֵּשׁ. וּדִינֵי מִדַּמָּה עַל לְבוּשָׂא. דִּינֵי עֲלָה. תַּחֲתוֹ
בְּאֹתֵר קֹדֶשׁ; כא וְכֹל־חַרֵּשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכֹלִי נִחֲשַׁת
בְּשֻׁלָּה וּמֶרְק וְשֻׁטָּף בַּמַּיִם: וּמִן דְּחֶסֶף. דְּתַתְבַּשַׁל בִּיהָ יִתְבַּר. וְאִם בְּמָנָא דְנַחֲשָׂא
תַּתְבַּשַׁל. וְיִתְמָרִיק וְיִשְׁתַּטֵּף בְּמַיָּא; כב כֹּל-זָכָר בְּכִהְנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הוּא: כֹּל דְּכּוֹרָא בְּכִהְנִיָּא יִכּוֹל יְתָה. קוֹדֶשׁ קוֹדְשִׁין הִיא; כג וְכֹל-חֲטָאֹת אֲשֶׁר
יּוֹבֵא מִדַּמָּה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וְכֹל
חֲטָאֹתָא. דִּיתַעַל מִדַּמָּה. לְמִשְׁכַּן זְמָנָא. לְכַפֵּרָא בְּקוֹדֶשׁ לֹא תִתְאַכִּיל. בְּנוֹרָא תַּתּוֹקֵד; פ

ג' בסת"י (ה') א' וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ודא אוריתא דאשמה; קודש קודשין הוא; ב' במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: באתרא. דיכסון ית עלתא. יכסון ית אשמה. וית דמיה; יזרוק על מדבחה סחור סחור; ג' ואת כל חלב קרוב ממונו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: וית כל תרביה יקריב מניה. ית איתא; וית תרבא דחפי ית גוא; ד' ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין בולין. וית תרבא דעליהון. דעל גססיה. וית חצרא דעל כבדא; על בוליתא יעדינה; ה' והקטיר אתם הפהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: ויסיק יתהון כהנא למדבחה. קורבנא קדם יי; אשמה הוא; ו' כל זכר בכהנים ואכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כל דכורא בכהניא ייכלניה. באתר קדיש יתאכיל; קודש קודשין הוא; ז' כחטאת באשם תורה אחת להם הפהן אשר יכפר בו לו יהיה: כחטאת בן אשמה. אוריתא חדא להון. כהנא; דיכפר ביה דיליה יהי; ח' והפהן המקריב את עלת איש עזר העלה אשר הקריב לפהן לו יהיה: וכהנא. דמקריב ית עלת גבר. משך עלתא דיקריב; לכהנא דיליה יהי; ט' וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לפהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחתא. דתתאפי בתנורא. וכל דתתעביד ברדתא ועל מסריתא. לכהנא; דמקריב יתה דיליה תהי; י' וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש באחיו: וכל מנחתא דפילא במשח ודלא פילא. לכל בני אהרן; תהי גבר באחיה; פ'

ד' בסת"י (ו) (שלישי) יא וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ודא
אורייתא דנכסת קודשיא, דיקריב קדם יי; יב אם על-תודה יקריבנו והקריב |
על-זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: אם על תודתא יקרבניה. ויקריב על
נכסת תודתא. גריצן פטירן דפילן במשח. ואספוגין פטירין דמשיחין במשח. וסולת רביכא,
גריצן דפילן במשח; יג על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח תודת
שלמיו: על גריצן דלחים חמיע. יקריב קורבניה, על נכסת תודת קודשוהי; יד והקריב
ממנו אחד מפל-קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים
לו יהיה: ויקריב מניה חד מפל קורבנא. אפרשותא קדם יי. לכהנא. דזרוק, ית דם נכסת
קודשיא דיליה יהי; טז ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יניח
ממנו עד-בקר: ובשר. נכסת תודת קודשוהי. ביום קורבניה יתאכיל, לא יצנע מניה עד
צפרא; טז ואם-נדר | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את-זבחו יאכל
וממחרת והנותר ממנו יאכל: ואם נדרא או נדבתא. נכסת קורבניה. ביומא. דיקריב
ית נכסתיה יתאכיל. וביומא דבתרוהי, ודישתאר מניה יתאכיל; יז והנותר מבשר הזבח
ביום השלישי באש ישרף: ודישתאר מבשר נכסתא. ביומא תליתאה, בנורא יתוקד;
יח ואם האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
תשא: ואם אתאכלא יתאכיל. מבשר נכסת קודשוהי. ביומא תליתאה לא יהי לרעוא. דמקריב
יתיה. לא יתחשיב. ליה מרחק יהי. ואנש, דייכול מניה חוביה יקביל; יט והבשר אשר יגע
בכל-טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשר: ובשר
קודשא. דיקרב בכל מסאב לא יתאכיל. בנורא יתוקד. ובשר קודשא, כל דידיפי לקודשא ייכול
בשר קודשא; כ והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש דייכול בשרא. מנכסת קודשיא
דקדם יי. וסאובתיה עלוהי. וישתיצי, אנשא ההוא מעמיה; כא ונפש כי-תגע בכל-טמא
בטמאת אדם או | בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל
מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש
ארי יקרב בכל מסאב. בסואבת אנשא או בבעירא מסאבא. או בכל שקיץ מסאב. וייכול.

מבשר נכסת קודשיא דקדם יי. וישתיצי, אנשא ההוא מעמיה; פ

ה' בסת"י כב וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; כג דבר
 אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: מליל. עם
 בני ישראל למימר. כל תרב תור ואמר. ועז לא תיכלון; כד וחלב נבלה וחלב טרפה
 יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו: ותרב נבילא ותרב תבירא. יתעביד לכל
 עבדא. ומיכל לא תיכלוניה; כה בי כל-אכל חלב מן-הבהמה אשר יקריב
 ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ארי כל דיכול תרפא.
 מן בעירא. דיקרבון מנה. קורבנא קדם יי. וישתיצי. אנשא דייכול מעמיה; כו וכל-דם לא
 תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: וכל דמא לא תיכלון. בכל מותבניכון.
 דעופא ודבעירא; כז כל-נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה: כל אנש דיכול כל דם. וישתיצי. אנשא ההוא מעמיה; כח וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; כט דבר אל-בני ישראל לאמר
 המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
 מליל. עם בני ישראל למימר. דמקריב. ית נכסת קודשוהי קדם יי. ייתי ית קורבניה. לקדם יי
 מנכסת קודשוהי; ל ידיו תביאנה את אשי יהוה את-החלב על-החזה
 יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: ידוהי ייתין. ית קורבניא די.
 ית תרפא על חדיא ייתיניה. ית חדיא. לארמא יתיה. ארמא קדם יי; לא והקטיר הפהן
 את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ויסיק פהנא. ית תרפא
 למדפתא. ויהי חדיא. לאהרן ולבנוהי; לב ואת שוק הימין תתנו תרומה לפהן
 מזבחי שלמיכם: וית שקא דימינא. תתנון אפרשותא לכהנא. מנכסת קודשיכון;
 לג המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
 הימין למנה: דמקריב. ית דם נכסת קודשיא. וית תרפא מבני אהרן. דיליה תהי. שקא
 דימינא לחלק; לד כי את-חזה התנופה ואת | שוק התרומה לקחתי מאת
 בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הפהן ולבניו לחק-
 עולם מאת בני ישראל: ארי ית חדיא דארמותא. וית שקא דאפרשותא. נסיבית מן
 בני ישראל. מנכסת קודשיהון. ויהבית יתהון. לאהרן פהנא ולבנוהי לקים עלם. מן בני ישראל;

זֶה זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם
 לְכַהֵן לַיהוָה: דָּא רַבּוֹת אֶהְרֹן וּרְבּוֹת בְּנוֹהֵי. מִקּוֹרְבָנֵיָא דִּינִי. בְּיוֹמָא דִּיקָרִיב יְתַהוֹן. לְשִׁמְשָׂא
 קָדָם יי: לוֹ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחָו אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 חֻקַּת עוֹלָם לְדוֹרֹתָם: דְּפַקִּיד יי לְמִתְּנֵן לְהוֹן. בְּיוֹמָא דִּירְבּוֹן יְתַהוֹן. מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. קָיִם
 עֲלֵם לְדַרְיָהוֹן; לוֹ זֹאת הַתּוֹרָה לָעֲלֵה לַמִּנְחָה וְלַחֻטָּאת וְלֵאשֶׁם וְלַמְלוֹאִים
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים: דָּא אֹרִיתָא. לְעֲלֵתָא לַמִּנְחָתָא. וְלַחֻטָּתָא וְלֵאשֶׁמָא. וְלִקּוֹרְבָנֵיָא.
 וּלְנִכְסֵת קוֹדֵשִׁיָא; לח אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קֹרְבָנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: דְּפַקִּיד יי. ית מֹשֶׁה
 בְּטוֹרָא דְסִינַי. בְּיוֹמָא דְפַקִּיד ית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְקָרְבָא ית קוֹרְבָנֵהוֹן. קָדָם יי בְּמִדְבַרָא דְסִינַי; פ
 וְבַסֵּת"י (ז) (רביעי) ח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ;
 ב קַח אֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת אֶת־פֶּר
 הַחֻטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: קָרִיב ית אֶהְרֹן וְיֵת בְּנוֹהֵי עִמֵּיהּ.
 וְיֵת לְבוּשֵׁיָא. וְיֵת מִשְׁחָא דְרַבּוֹתָא. וְיֵת תּוֹרָא דְחֻטָּתָא. וְיֵת תְּרִין דְכַרִּין. וְיֵת סֵלָא דְפִטְרֵיָא;
 ג וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְיֵת כָּל כְּנִשְׁתָּא כְּנוּשָׁ. לְתַרְע
 מִשְׁכַּן זְמַנָּא; ד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲבַד מֹשֶׁה. כְּמָא דְפַקִּיד יי יְתִיהּ. וְאֵתִּכְנִישֵׁת כְּנִשְׁתָּא. לְתַרְע מִשְׁכַּן זְמַנָּא;
 ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: וַאֲמַר מֹשֶׁה
 לְכַנְשָׁתָא. דִּין פִּתְגָמָא. דְּפַקִּיד יי לְמַעֲבַד; ו וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־בְּנָיו
 וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם: וְקָרִיב מֹשֶׁה. ית אֶהְרֹן וְיֵת בְּנוֹהֵי. וְאִסְחֵי יְתַהוֹן כְּמִיָּא; ז וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת־הַכֹּהֲנֵת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּאַבְנֵט וַיִּלְבֹּשׂ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֹד לוֹ בֹּז: וַיֵּהֵב עֲלוּהֵי ית פִּתּוּנָא.
 וְזָרִיז יְתִיה בְּהַמִּינָא. וְאַבְיֵשׁ יְתִיה ית מְעִילָא. וַיֵּהֵב עֲלוּהֵי ית אֶפֶדָא. וְזָרִיז יְתִיה. בְּהַמִּין אֶפֶדָא;
 וְאֵתִקִּין לִיה בֵּיה; ח וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים
 וְאֶת־הַתְּמִים: וְשׁוּי עֲלוּהֵי ית חוּשְׁנָא. וַיֵּהֵב בְּחוּשְׁנָא. ית אֹרִיָּא וְיֵת תּוּמִיָּא; ט וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַמְּצַנֶּפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מוֹל פָּנָיו אֶת צִיץ
 הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְשׁוּי ית מְצַנֶּפֶתָא עַל רִישִׁיהּ. וְשׁוּי
 עַל מְצַנֶּפֶתָא לְקַבִּיל אֶפּוּהֵי. ית צִיצָא דְדַהֲבָא כְּלִילָא דְקוֹדֵשָׁא. כְּמָא דְפַקִּיד יי ית מֹשֶׁה;

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
 וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם: וְנָסִיב מֹשֶׁה יָת מִשְׁחָא דְרַבּוּתָא. וְרַבִּי יִת מִשְׁכָּנָא וְיָת כָּל דְּבִיָּה. וְקִדְּיֵשׁ יִתְהוֹן;
 יא וַיִּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקִדְּשָׁם: וְאֵדִי מִנִּיה. עַל מַדְבַּחָא שֶׁבַע זְמַנִּין. וְרַבִּי יִת מַדְבַּחָא
 וְיָת כָּל מְנוּהֵי. וְיָת כִּיֹּרָא. וְיָת בְּסִיסִיָּה לְקִדְּשׁוֹתְהוֹן; יב וַיִּצַק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ
 אֶהְרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לְקִדְּשׁוֹ: וְאַרְיִק מִמִּשְׁחָא דְרַבּוּתָא. עַל רִישָׁא דְאֶהְרֹן. וְרַבִּי יִתִּיָּה
 לְקִדְּשׁוֹתֵיהּ; יג וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אֶהְרֹן וַיִּלְבָּשֵׁם כְּתָנֹת וַיַּחְגֵּר אֹתָם
 אֲבָנֹת וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מַגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְקָרִיב מֹשֶׁה יָת
 בְּנֵי אֶהְרֹן. וְאַבְיִשְׁנֹן כְּתוּנִין וְזָרִיז יִתְהוֹן הַמִּינִין. וְאַתְקִין לְהוֹן קוֹבְעִין. כְּמָא דְפַקִּיד יִי יָת מֹשֶׁה;
 (חמשישי) יד וַיִּגֹּשׁ אֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וַיִּסְמַךְ אֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
 פֶּר הַחֲטָאֹת: וְקָרִיב. יָת תּוֹרָא דְחֲטָאֹת. וְסַמַּךְ אֶהְרֹן וּבְנוֹהֵי יָת יְדֵיהוֹן. עַל רִישׁ תּוֹרָא
 דְחֲטָאֹת; טו וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יִצַק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ
 לְכַפֵּר עָלָיו: וְנָכַס. וְנָסִיב מֹשֶׁה יָת דְּמָא וַיַּחֲב. עַל קַרְנֹת מַדְבַּחָא סְחוּר סְחוּר בְּאַצְבָּעֵיהּ.
 וְרַבִּי יָת מַדְבַּחָא. וְיָת דְּמָא. אַרְיִק לִיסוּדָא דְמַדְבַּחָא. וְקִדְּשִׁיָּה לְכַפֵּרָא עֲלוּהֵי; טז וַיִּקַּח
 אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית
 וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַ: וְנָסִיב. יָת כָּל תְּרַפָּא דְעַל גְּזָא. וְיָת חֲצֵר כְּבֹדָא.
 וְיָת תְּרַתִּין פּוֹלִין וְיָת תְּרַבְּהוֹן. וְאַסִּיק מֹשֶׁה לְמַדְבַּחָא; יז וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־עֲרוֹ
 וְאֶת־בִּשְׂרוֹ וְאֶת־פֶּרְשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: וְיָת תּוֹרָא וְיָת מִשְׁבִּיָּה וְיָת בִּשְׂרִיָּה וְיָת אוֹכְלִיָּה. אוֹקִיד בְּנוֹרָא. מִפְּרָא לְמִשְׂרִיתָא.

כְּמָא דְפַקִּיד יִי יָת מֹשֶׁה;

זָבַסְתָּ יְיָ וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וַקְרִיב. ית דכרא דעלתא. וסמכו. אהרן ובנוהי. ית ידיהון על ריש
 דכרא; יט וישחט ויזרק משה את־הדם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ ונכס. וזרק משה
 ית דמא. על מדבחא סחור סחור; כ ואת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה
 אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדָר׃ וית דכרא. פליג לאברוהי. ואסיק משה ית
 רישא. וית אבריא וית תרבא; כא ואת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַפְּרָעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר
 מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶיהָ הוּא לְרִיח־נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לִיהוּהָ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וית גוא וית פרעיא חליל במיא. ואסיק משה ית כל
 דכרא למדבחא. עלתא הוא לאתקבלא פרעוא קורבנא הוא קדם יי. כמא דפקיד יי ית משה;
 (ששי) כב וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וַקְרִיב ית דכרא תנניא. דכר קורבניא. וסמכו. אהרן
 ובנוהי. ית ידיהון על ריש דכרא; כג וישחט | ויקח משה מַדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּדָה
 אֶזְנוֹ־אֶהֱרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ ונכס
 ונסיב משה מדמיה. ויהב. על רוס אודנא דאהרן דימינא. ועל איזן ידיה דימינא. ועל איזן רגליה
 דימינא; כד וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּדָה אֶזְנֵם
 הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה
 אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וַקְרִיב ית בני אהרן. ויהב משה מן דמא על רוס אודנהון
 דימינא. ועל איזן ידהון דימינא. ועל איזן רגלהון דימינא. וזרק משה ית דמא. על מדבחא סחור
 סחור; כה וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיָהּ וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב
 וְאֶת יִתְרֵת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיְמִינִי׃ ונסיב
 ית תרבא וית איתא. וית כל תרבא דעל גוא. וית חצר כבדא. וית תרתין כולין וית תרבאון.
 וית שקא דימינא; כו וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר | לִפְנֵי יְהוָה לִקַּח חֲלֹת מִצֵּה אַחַת
 וְחֲלֹת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיְמִינִי׃
 וּמִסֵּלָא דפִּטְרִיא. דקדם יי. נסיב. גריצתא פטירתא חדא וגריצתא דלחיס משת. חדא ואספוג
 חד. ושוי על תרביא. ועל שקא דימינא;

כז ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינר אתם תנופה לפני יהוה: ויהב ית כולא. על ידי אהרן. ועל ידי בנוהי. וארים יתהון. ארמא קדם יי; כח ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ונסיב משה יתהון מעל ידהון (ס"א ידהון). ואסיק למדבחה על עלתא. קורבניא אנון לאתקבלא ברעוא. קורבנא הוא קדם יי; כט ויקח משה את־החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה: ונסיב משה ית חדיא. וארימיה ארמא קדם יי. מדבר קורבניא. למשה הנה לחלק. כמא דפקיד יי ית משה;

(שביעי) ל ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח וינ על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: ונסיב משה ממשחא דרבותא. ומן דמא דעל מדבחה. ואדי על אהרן על לבושוהי. ועל בנוהי. ועל לבושי בנוהי עמיה. וקדיש ית אהרן ית לבושוהי. וית בנוהי. וית לבושי בנוהי עמיה; לא ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: ואמר משה לאהרן ולבנוהי. בשילו ית בשרא בתרע משפן זמנא. ותמן תיכלון יתיה. וית לחמא. דבסל קורבניא. כמא דפקידית למימר. אהרן ובנוהי ייכלוניה; לב והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ודישתאר בבשרא ובלחמא. בנורא תיקדון; לג ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידיכם: ומתרע משפן זמנא. לא תפקון שבעא יומין. עד יום משלם. יומי קורבנכון. ארי שבעא יומין. יתקרב קורבנכון;

(מפטיר) לד כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: כמא דעבד ביומא הדין. פקיד יי. למעבד לכפרא עליכון; לה ופתח אהל מועד תשובו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: ובתרע משפן זמנא. תתבון יימם ולילי שבעא יומין. ותשרון. ית מטרת מימרא די ולא תמותון. ארי כן אתפקדית; לו ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה: ועבד אהרן ובנוהי. ית כל פתגמיא. דפקיד יי בידא

דמשה; ס